

Wonn's z'End' geh' wird

Vor'm End' hob' i koan' Ongst,
firicht' ' Sterb'm net:
's Leb'm dauat – i hoff' – no a Zeit'l,
a weng'l Nochspüzeit wa hoit schee!

To fir To wer'n meene Boana
longsoma und tan mehr weh!
's G'sicht wird oiweu foitrata,
a 's G'her is nimma des, wos's wor.
's G'schau tuit si a scho schwara –
nix is mehr so, wia's g'hert.

Leicht kunnt' i scho nimma see,
's san so Vü scho nimma.
Meene Liabst'n san scho weg,
und i muiß – na derf –no schnofaz'n.

Trauri und lusti derf i see,
locha, reer'n, grod wia ma is.
's gibt no Leit', mit de i feia
und – wonn's is – trauri bi.

I hob' no ollahond zum Sog'n.
Wos drin' is, druckt's nur longsom aussa.
Owa – irg'ndwonn im schenst'n Toa
mocht's donn gonz gach bumm!

18.12.2025